

25 שנה המתינה

מדינת ישראל

לרגע זה - נציגה

ישב פנים אל פנים

מול העולם הערבי

לרגע הגדול הגיע. זה מול זה ישבו נציגי ישראל והעולם הערבי, במרחק של כמה צעדים איש מרעהו. פנים אל פנים.

מארבעה צדדים כוונו מצלמות הטלוויזיה אל מעגל שיבעת השולחנות הירוקים. עיתונאי העולם - וביניהם ישראלים ורעבים - שלפו את עטיהם כדי לרשום

מאת

אורי אבנרי

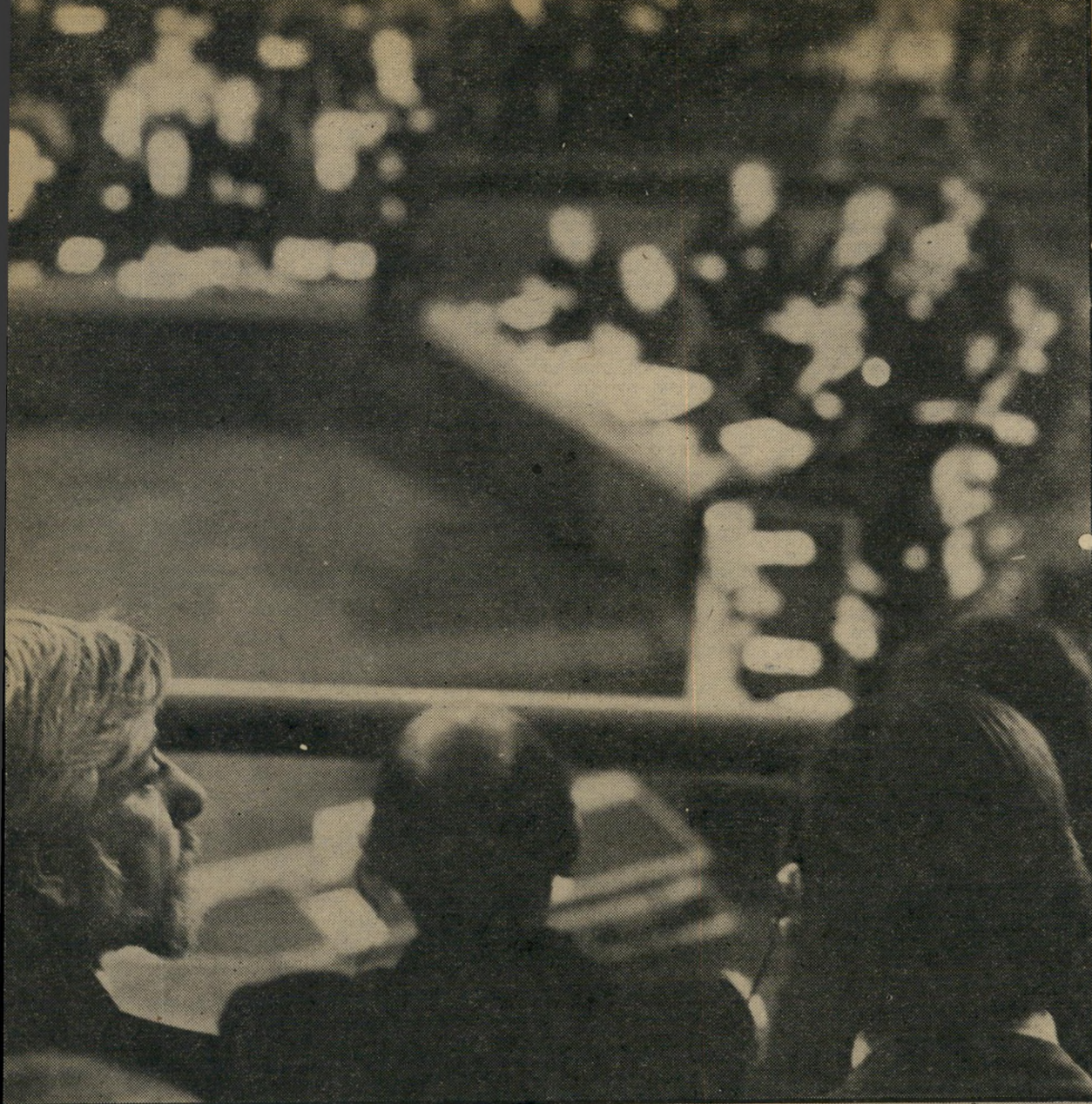
כל מילה. המיקרופונים העבירו כל רחש שוש למקלטי הרדיו מסביב לכדור-הארץ. כל המבטים, כל המצלמות, כל המיקרופונים הופנו אל נציגה של מדינת-ישראל. העולם כולו הקשיב.

הרגע, שמדינת-ישראל חלמה עליה, ייחקה לו והתפללה לבוא, מאז יום לידת המדינה - הנה הוא בא. ועידת-שלום.

לא התכחשות דיפלומטית, לא שיח מע-בר למיתרסים של ועידה בינלאומית, אלא ועידה שהתכנסה כל כולה כדי להשכין שלום בין ישראל והעולם הערבי. רשות-הדיבור ניתנה לשרי-החזק של ישראל.

כבר במילותיו הראשונות חישמלו דיברי השר את עשרות השומעים

מבט מן היציע

אורי אבנרי יושב ביציע ומס' תכל לעבר אבא אבן. הנואס את נאומו הגדול ביום הפתיחה. ליד אבנרי יושב אחמד חמרוש,

העיתונאי המצרי הנודע שיוס את הזמנת נחום גולדמן. לקאהיר לפני שלוש שנים. בשולחן ממול (למעלה בתמונה) יושב קורט ולדהיים. מימין מקשיב גרומיקו, ליד השולחן הסובייטי.

אם תרצו (או לא תרצו)

אין זו אגדה!

הצדק אינו נמצא כולו בצד אחד, ואיי-הצדק לא נמצא כולו בצד אחד. ישנה הזדמנות היסטורית לשים קץ לאיי-צדק ו- לסבל, להגשים את חלומם של אותם שנפלו זה עתה במידבר וברמה, משני עברי החזיתות.

ישראל, הוא אמר, אינה נושאת את עינייה לסיפוח שטחים. היא יצאה לפני שש שנים למלחמה בתום-לב, בהאמינה שמאיימת עליה סכנה נוראה. במהלך המלחמה נפלו בידיה שטחים נרחבים, שאינם שייכים לה. היא מוכנה להחזירם בכל עת, כאשר ביטחונה יהיה מושגת על שלום ושכנות טובה.

מעולם לא התכוונה הציונות, הוסיף, לגשל עם אחר. העם היהודי, למוד הסבל והרדיפות, רוחש אהדה עמוקה לעם היהודי-פלסטיני, שנפל קורבן לטראגדיה היסטורית, שאיש לא רצה בה. כאומה שרכשה את עצמאותה במיפעל היסטורי של תקווה לאומית, שואפת ישראל לעזור גם לעם הפלסטיני להגיע לחקומה לאומית במדינה עצמאית משלו, תחת דגלו. חבל שנציגיו

באולם - ואת ההמונים שהקשיבו ב- רחבי העולם. **הכל הבינו - ישראל מדברת בשפה חדשה.**

היו אלה מילים של גודל נפש. הוא העלה על נס גם את הצדק של ישראל, אך לא היסס לציין שגם האוייב צודק במידה רבה.

הוא דיבר במילים נרגשות על סיבלם של היהודים במרוצת הדורות, ועל סיבלם של הפלסטינים בדור האחרון.

הוא העלה על נס את מעשי-הגיבורים של לוחמי שני הצדדים, את קורבן הצעירים הישראליים והערביים, שנפלו על מידת בוח השרות לעמיהם. הוא הזכיר בצער שבמהלך המלחמה הארוכה והעקובה מדם לא היה אף צד אחד טהור מכל רבב. **היה אזה דברים פשוטים, נוגים עים ללב בפשטותם. ללא מליצות, ללא ברק ריטורי, כיטא את אשר הרגישו המיליונים משני הצדדים. הבשורה היתה מוכנת לכל בן אנוש.**

ללא תזוזה שרי-החזק הישראלי אבא אבן יושב ומקשיב לנאומו של שרי-החזק המצרי פהמי. משני עבריו עברון ודיבון. מאחוריו ששון. באותם רגעים כבר היה נאומו של שרי-החזק אבא אבן מוכן בכיסו.